



EN CONSTRUCCIÓ

PLATAFORMA DE TREBALLADORES I TREBALLADORS



TRENCA ^{AMB} LA ^{LA} CA\$TA

⇒ **PERQUÈ HAN DESTRUÏT
50.000 LLOCS DE TREBALL EN 20 ANYS!**

⇒ **PERQUÈ HAN FORMAT UN COMITÈ
INTERCENTRES SENSE TRANSPARENCIA!**

⇒ **PERQUÈ HAN ESTAT CÒMPLICES EN ELS
ACOMIADAMENTS DE L'ALVARO I EL MARCOS!**

⇒ **PERQUÈ S'ESTÀN ENRIQUINT
AMB EL NOSTRE PLA DE PENSIONS!**

⇒ **PERQUÈ CADA ANY PERDEM
MÉS QUALITAT EN EL NOSTRE TREBALL:**

➤ **CLASSIFICACIÓ PROFESSIONAL**

➤ **DOBLE ESCALA SALARIAL**

➤ **ASSIGNACIONS DE CATEGORIES SENSE EXÀMENS**

⇒ **PERQUÈ NOMÉS APAREIXEN 6 MESOS ABANS
DE LES ELECCIONS!
I PER VENDRE'NS LOTERIA AL NADAL!**

⇒ **PERQUÈ NO ENS CONSULTEN A LA PLANTILLA
LES DECISIONS IMPORTANTS!**

⇒ **PERQUÈ NO LLUITEN PER L'OCUPACIÓ
DE QUALITAT!**

⇒ **PERQUÈ SIGNEN ELS NOSTRES CONVENIS
AMB TAULES OBERTES!**

⇒ **PERQUÈ AL SEU LLOC DE TREBALL
NO ELS CONEIXEN I ALS SEUS FILLS SI!!!!**

01 CARTA A LA PLANTILLA DAVANT LES ELECCIONS SINDICALS

Un altre cop tenim Eleccions Sindicals, però no són unes qualsevol. Ens està tocant viure moments que mai havíem imaginat. **Portem dues llargues dècades de continus atacs per part de l'Empresa a la plantilla i als drets laborals conquerits gràcies a la lluita sindical de les dècades 70-80.** I ho ha aconseguit en gran part amb la inestimable ajuda de CCOO i UGT que s'han encarregat de tenir controlada la plantilla i que la seva resposta no fos altra que la pactada amb l'Empresa, la famosa **Pau Social**. I tot a canvi de beneficis per al sindicat i els seus alliberats professionals, d'una suculent suma de milers i milers d'Euros a Fonditel i de dietes sempre actualitzades conveni rere conveni per calmar ments díscoles i contradiccions inassolibles.

Les agressions de l'Empresa (pèrdua de plantilla i de conquestes laborals, adaptació de la plantilla a treballs, funcions, horaris i pressió per una productivitat inassolible) **han estat respostes pel CI o sigui per CCOO-UGT amb taules de negociació permanent.** Aquestes no són una altra cosa que estratègies perquè la plantilla no pugui discutir i barallar les propostes que l'Empresa fa en aquestes Taules de Negociació que **és el mateix que SIGNAR A ESQUENES DE LA PLANTILLA.** Un CI que des de l'any 97 no ens ha convocat a mobilitzar-nos ni molt menys fer vagues en contra dels ERO's ni per descomptat ens ha demanat l'opinió abans de signar acords, convenis i canvis substancials en el nostre treball.

I no és que es creguin il·luminats, NO. Aquest muntatge serveix perquè a les negociacions REALS, que les fan **les altes esferes de CCOO-UGT al costat de l'Empresa, es reparteixin milionaris beneficis** i que les estructures que tenen a Telefònica s'hagin d'inventar falses i infundades pors per justificar-les i el preu, que per a l'Empresa suposa engrunes, és posar la cara en moltes ocasions. Són conscients que per quatre favors personals i poder viure còmodament **han estat capaços de dir bajanades del tipus "jo he consultat a la meva afiliació", "la majoria em dona dret a signar sense haver de consultar", "ho exigeix la llei"** i frases més tristes que denoten les seves fosques intencions. A qualsevol altre espai de lluita política, sindical o social aquesta actitud seria immediatament qualificada **d'antidemocràtica i sectària.**

És evident que la plantilla està necessitada d'un braç fort i disposat a lluitar per enfrontar-se a una de les Empreses més grans de l'Estat. Igual que als carrers, hem de fer fora a aquesta gent que no sap la realitat que es viu als treballs perquè no saben ni on tenen la seva cadira a la central. Hem de dir-vos a qui els voteu que això només canviarà si vosaltres voleu. De la mateixa manera que no s'entén una societat on se segueixi votant al PP-PSOE a l'àmbit de les eleccions sindicals a Telefònica és el mateix, després de tantes i tantes rebaixes de les nostres condicions i a la nostra plantilla, **seguir votant a CCOO-UGT no té sentit si volem un futur millor per a nosaltres i per a aquelles que vénen darrere nostre.**

La decisió és a les nostres mans.

Només nosaltres podem canviar el curs de la Història

Digues prou a LA CASTA SINDICAL

02 HISTÒRIA DE TELEFÒNICA

Telefònica neix el 1924 com una companyia filial de ITT. A partir dels anys 50 el capitalisme franquista, necessitat de millorar les telecomunicacions, entra en acció. L'empresa, encara de reduïdes dimensions, no estava disposada a invertir tot el necessari per desenvolupar la xarxa telefònica.

L'Estat actuà una vegada més de capitalista col·lectiu i va posar els recursos públics al servei de les classes dominants. L'empresa va créixer a mesura que ho feien les necessitats socials i productives. L'any 1975 es va crear l'empresa Sistemes d'Instal·lacions de Telecomunicacions, S.A.

1975, coneguda com Sintel, encarregada del muntatge de sistemes de telefonia. Aquesta era una empresa, amb filials a Amèrica Llatina, Sud i nord d'Àfrica, va arribar a comptar amb 4.000 treballadors i 62.000 milions de pessetes de facturació. Telefònica matriu va arribar a tenir gairebé 80.000 treballadors l'any 1996, just en els inicis del boom de les telecomunicacions.

DESMANTELLAMENT

Durant els governs del PSOE, l'**Estat es va anar desprenent de les accions de Telefònica**. No obstant això, fins el 1996 en va conservar el 20,9% . De la mateixa forma que moltes altres empreses, com SEAT o la Maquinista, necessitava mà d'obra tècnica i qualificada i comptava amb **escoles pròpies de formació**.

Però més tard, amb el desenvolupament de les universitats i de la **Formació Professional**, apareixen al mercat laboral joves amb la formació necessària. D'aquesta manera, juntament amb les successives **reformes laborals**, Telefònica ja podia trobar **mà d'obra més barata** i en el procés de la seva formació no entrava en contacte amb una de les plantilles més combatives de l'Estat. Estaven donades les condicions per a la tempesta perfecta de **privatització i precarització** que esclataria amb tota la seva virulència **a partir de 1997**, quan el govern d'Aznar va privatitzar, sense passar pel Congrés, el 20,9% que era públic.

El govern del PP va posar al comandament de la Telefònica privada a un company de pupitre i conegut especulador borsari: Juan Vilallonga. Poc abans, durant el 1996, havia estat Felipe González qui va vendre Sintel a la família mafiosa Mes Canosa per una bagatel·la.

SINTEL

El cas de Sintel seria paradigmàtic del que ha anat succeint a tota Telefònica. Un servei públic, rendible i amb sous dignes, era descapitalitzat per **acomiarar treballadors i treballadores i subcontractar d'altres** amb salaris de misèria i condicions de precarietat absoluta.

Així, a través de successius ERO la plantilla s'ha vist reduïda de 80.000 a poc més de 20.000 persones. Això sí, les més de 100 subcontractes de Telefònica empen prop de 100.000 persones. En ple **boom d'internet, de la telefonia mòbil i de telemàrqueting**, els successius **governos** es van posar **al servei d'una multinacional**, no només acceptant **acomiadaments a empreses amb beneficis**, sinó aportant **fons públics para els ERO** i prejubilacions. Telefònica ha aprofitat la penúltima reforma laboral per acomiadar treballadors i treballadores amb **baixa mèdica justificada**.

Per desgràcia **CCOO, UGT i STC** han seguit el joc de l'empresa, **han venut llocs de treballs dignes a canvi** de participar en **la gestió del major pla de pensions** laboral de l'Estat. Alhora, **han acceptat que les empreses subcontractades** estiguin catalogades **com a sector del metall** perquè la plantilla de l'empresa matriu no pugui participar i col·laborar a organitzar assemblees.

La realitat és que les **privatitzacions no han servit per abaratir el servei, sinó per convertir en precària l'ocupació**, disminuir els ingressos públics i **omplir les butxaques d'uns pocs executius**.

*Oscar Simón | Publicat en L'Heura (En Lluita)
Para AraInfo*

03 AUTO ORGANITZACIÓ

És difícil explicar les diferències entre les forces sindicals que rebutgem la política oficial dels grans sindicats i qui els acompanyen (llegeixi's CCOO, UGT i STC). És difícil perquè a grans trets compartim la voluntat de defensar els interessos de la plantilla de Telefònica des d'una perspectiva de classe treballadora, atenent a criteris que van

més enllà de la simple defensa corporativista d'una suma d'interessos individuals.

No és la nostra intenció atacar ningú ni posar-nos com a exemple, però creiem que és bo explicar alguna cosa que **creiem bàsic per a construir una alternativa sindical que funcioni i sigui útil**. Aquesta característica que procurem conrear i

enarborar com a senyal d'identitat d'EnConstrucció és l'**auto organització**. És a dir, la **capacitat d'organitzar-se i defensar-se de les agressions sense esperar beneplàcits o consensos majoritaris** que obeeixen sovint a consideracions tàctiques o d'oportunitat. Auto organització és el dret a equivocar-nos, però també el dret a encertar per la via d'assajar-ho, de no quedar-nos quietes, de sentir la necessitat de moure'ns en el sentit que creiem millor a cada moment.

Aquesta forma d'organitzar-se no exclou la visió de conjunt ni refusa els debats tàctics, però no se supedita a ells quan decidim que les coses han d'anar per un o un altre camí. L'auto organització és, en definitiva, la millor garantia que el suport mutu, la solidaritat (entesa com a dits que es tanquen sobre si mateixos per formar un puny) i la independència formin part de nosaltres per poder actuar amb llibertat segons la necessitat de cada situació. **No creiem en el clientelisme.**

Des d'aquest punt de vista, l'acte organització ens permet lluitar i arriscar-nos, anar dos passos més enllà del que està comunament acceptat i saber **enfrentar la repressió sense contemporitacions**, en definitiva, **defensar-nos**. Ens és útil per aprofundir línies d'acció sindical que poden ser incompreses o impopulars però que el pas del temps demostra que aquest camí és vàlid. El debat i la discussió ens permeten avançar i fer avançar als nostres companys i companyes de viatge i aprendre també de les crítiques, intentar llimar asprors i corregir possibles errors.

Perquè creiem en aquesta forma d'organització, **hem plantejat debats** com que **la plantilla subcontractada passi a Telefònica**. Hem donat suport i defensat vagues a les Contractes. **Hem afrontat el judici contra Francesc i Miquel** que han pres partit fins a tacar-se (com diria Celaya en el seu famós poema cantat per Paco Ibáñez), **hem passat gana amb en Marcos**, hem connectat la nostra problemàtica laboral amb la societat, tan necessitada de referències i suports com n'estem nosaltres d'elles. L'actitud diària al lloc de treball, el teixit diari de llaços d'acció sindical amb altres comitès d'empreses legalment diferents, la coordinació amb altres forces sindicals... tot això neix d'entendre l'auto organització com a principi i fi de la nostra acció sindical. **No hi ha sindicalisme bo o sindicalisme dolent. Hi ha sindicalisme format per treballadores i treballadors** en xarxa de suport mutu com a feina diària sense importar si l'empresa et reconeix com a interlocutor o no; i **hi ha paròdia de sindicalisme**, on en el millor dels casos es juga al pòquer negociador, sense capacitat ni voluntat de mobilitzar per donar suport a aquesta "negociació", on es mesuren els moments i la correlació real de forces per justificar o prendre una o una altra posició. És a dir, **el sindicalisme real agita l'arbre, amb més o menys èxit, però intenta moure'l**. Sovint les nous caigudes, uns altres s'afanyen a recollir-les i dir que han estat ells qui les han fet caure.

Si som més gent per agitar l'arbre podem recuperar tots els fruits del nostre treball. Tots i totes. Només és qüestió de saber si tu estaràs agitant amb nosaltres o t'ho miraràs des de lluny.

04 LA INCORPORACIÓ DE LES CONTRACTES

A hores d'ara, hem arribat a un punt en què **la plantilla està impotent** al fet que **facin amb ella el que vulguin mentre hi hagi** esperança per a un **nou ERO**. Aquesta situació, que no és casual, ha vingut **motivada pels anys i anys de desmobilització i entreguisme**. Fet a què ens han sotmès els sindicats majoritaris que porten anys sense convocar res.

Nosaltres, en primer lloc, volem dir ben alt i clar que el que tenim en **el Comitè Intercentres és una PARÒDIA de sindicalisme**. No pot haver-hi

sindicalisme benintencionat quan s'ignora una realitat que veu tothom: no tenim res o **gairebé res que oposar a un eventual desacord** amb l'empresa. És a dir, està tot tan subcontractat i externalitzat que, fins i tot suposant que els que ens han portat a aquesta situació volguessin canviar-ho, haurien de recórrer sí o sí a organitzar-se amb treballadors d'altres empreses per poder pressionar la Direcció. La nostra vaga ara mateix, per si sola, és una vaga parcial: **per cada persona fixa hi han cinc (subcontractades)**

que fan el seu treball, ja fa temps externalitzat. Així les coses, ja ho hem dit mil vegades, i ho direm mil i una vegades més, és urgent que trenquem l'artificial divisió d'empreses que han ideat per minimitzar la capacitat de resposta de les plantilles. **NO TÉ AVUI CAP SENTIT parlar** de la plantilla de Telefónica, de les **contractes**, d'**Atento**, d'un llarg etcètera, com a d'**empreses diferents**. **La nostra realitat és la mateixa i el nostre treball també**. Les condicions diferents intenten que no ens unim però aquesta desunió li posa a Telefónica en safata la clau per seguir desregulant-les, per separat.

Aquests dies, tornem a tenir un exemple de què parlem: **autònoms i subcontractats de tot l'Estat plantegen una vaga indefinida** per enfrontar-se a l'última volta de rosca de les seves condicions salarials. Els barems modificats unilateralment creen directament misèria laboral i ja no aguanten més. El comitè Intercentres, a iniciativa dels sindicats minoritaris, aprova una resolució de suport...però això no és suficient.

Fa falta **UNIR** la lluita. **UNIR** els objectius. **PASSAR A PLANTILLA** apareix avui com la reivindicació

que necessitem, tant les i els telefònics com les i els subcontractats i autònoms. Després d'anys d'intentar crear comitès, batallar convenis d'empresa, aconseguir millores puntuals a cada contracta, la resposta patronal ha estat subcontractar encara més, crear empreses més petites que absorbeixin el treball sense els molests comitès, forçar el passi a autònoms del personal... etc. És per aquest motiu que un hipotètic conveni del sector, o alguna cosa semblant, avui dia només es pot plantejar amb garanties de guanyar si adopta la reivindicació major, és a dir, **LA INCORPORACIÓ A PLANTILLA DEL PERSONAL SUBCONTRACTAT**. Aquesta reivindicació, dispara un tret a la línia de flotació de l'avui aparentment poder absolut de les empreses. Ens permetria acabar amb els problemes de pressió laboral, falta de personal, torns insuportables, guàrdies inassolibles, disponibilitats bàrbares, accidents i salut laboral, etc... alhora que ens dotaria de nou de l'ús de l'eina per excel·lència de defensa de les condicions dels treballadors: la **VAGA**. Amb ella, de nou podríem plantejar de debò una **NEGOCIACIÓ REAL** d'un Conveni, i no aquesta regressió gradual que ara com ara significa un conveni nou

LA LLUITA PER LA INCORPORACIÓ DE LES CONTRACTES A TELEFÓNICA ÉS LA LLUITA PER LA MILLORA DE LES NOSTRES CONDICIONS DE TREBALL.

.....

No sabem si en el moment de llegir això, encara dura la vaga de subcontractes i autònoms o a quin punt de la lluita hi serà. En qualsevol cas, aquestes línies haurien de servir per assumir la línia sindical aquí plantejada (un conflicte que amenaci amb estendre's és un bon senyal per a nosaltres i un problema per a les empreses), o per arremangar-se d'una vegada per sempre i emplaçar a **TOTS ELS SINDICATS A TELEFONICA**, a fer seva aquesta línia d'actuació de cara a les properes mobilitzacions. Ja ens han agafat massa vegades amb el peu canviat, fora de joc o mirant cap a un altre costat. **No hi ha CAP excusa ni cap argument sindical que pugui justificar que és bo anar per separat** a cada empresa, quan el patró final és el mateix. Si el sindicalisme a Telefónica vol deixar de ser una paròdia, si no volem haver de plorar amargament al final del procés per no haver sabut defensar el que teníem, no tenim més remei que començar aquest camí sindical de forma seriosa, rigorosa i el més unitària possible.

Per descomptat, no ens estem referint solament a la problemàtica de les contractes i subcontractes d'I+M, sinó a tot el que hi ha subcontractat, sigui de l'àrea d'**O+M, Comercial, Enginyeries** vàries, **CGP's...** i un llarg etcètera.

I és que els ERO's daurats han quedat enrere. Eren fruit d'una plantilla que encara feia una mica de por en cas d'empipament. Ara, amb aquest panorama, ja no fem cap por. Recuperem la capacitat de mossegar i les coses milloraran per tots i totes.